

عنوان مقاله:

تعیین شاخص های موثر در معدنکاری سبز با روش های ارزیابی دپسی و دیمتل فازی، سازگار با شرایط محیط زیستی ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های محیط زیست، دوره 12، شماره 24 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حسین فخرانی - دانشجوی دکتری آموزش محیط زیست دانشگاه پیام نور، تهران

محمد یزدی - استاد زمین شناسی محیط زیست، دانشگاه شهید بهشتی، تهران

سید محمد شبیری - استاد گروه آموزش محیط زیست دانشگاه پیام نور، تهران

روانبخش شیردم - دانشیار دانشکده محیط زیست، سازمان محیط زیست، تهران

حسن برزگر - استادیار گروه زمین شناسی، دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

معدنکاری سبز مجموعه ای از روش های علمی و فنی برای کاهش اثرات زیانبار محیط زیستی معدنکاری در مراحل اکتشاف، استخراج، فراوری، بهره برداری و رها سازی معادن متروکه است. هدف این پژوهش طراحی مدل مدیریت معدنکاری سبز با تعیین شاخص های موثر بر معدنکاری سبز است. ماهیت این پژوهش از نوع کاربردی و نیاز محور است. روش و ابزار گردآوری داده ها شامل روش تحقیق پیمایشی زمینه یابی با رویکرد مرور نظام مند ادبیات پژوهشی همراه با ابزار پرسش نامه بود. جامعه آماری پژوهش، مجموعه کارشناسان و فعالان حوزه محیط زیست معدنی بود. از روش دیمتل فازی و مدل محیط زیستی فشار-پاسخ دپسی برای ارزیابی داده ها استفاده شد. براساس این داده ها یازده شاخص موثر بر مدیریت معدنکاری سبز تعیین گردید. نتایج ارزیابی ها نشان می دهد که شاخص رشد اقتصادی و شاخص بانک اطلاعات محیط زیستی معدنی از شاخص های اصلی معدنکاری سبز است. شاخص تدوین مقررات محیط زیستی، شاخص فرآیند جهانی شدن و شاخص التزام به کنوانسیون های محیط زیستی از شاخص های ضعیف معدنکاری سبز هستند. شاخص ارتقای آگاهی های محیط زیستی کارکنان، شاخص فرهنگ سازمانی محیط زیستی، شاخص نقش ذی نفعان و شاخص تاثیر دیدگاه سازمان های مردم نهاد از شاخص های نسبتا مستقل با اثرگذاری کم محسوب می گردند. شاخص ممیزی مستمر محیط زیستی و شاخص استفاده از فناوری روز از شاخص های مستقل می باشد و بر بقیه شاخص ها تاثیر چندانی ندارد.

کلمات کلیدی:

شاخص، معدنکاری سبز، مدل، مدیریت، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2059255>

